Gen

Chapter 42

Turkish Interlinear

Reference: Turkish Easy-to-Read Version (HADI)

1

וַיַּרְא	יַעֲקֹב	כִּי	יֵשׁ־	שֶׁבֶר	בְּמִצְרָיִם	וַיֹּאמֶר	יַעֲקֹב	לְבָנָיו	לָמָּה
Ve–gördü	Yakup	ki	var–	tahıl	Mısır'da	ve–dedi	Yakup	oğullarına	neden
H7200	H3290		H3426	H7668	H4714	H0559	H3290		H4100

תִּתְרָאוּ׃	birbirinize–bakıyorsunuz
	H7200

Yakup Mısırda buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, ‹‹Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?›› dedi,

2

וַיֹּאמֶר	הִנֵּה	שָׁמַעְתִּי	כִּי	יֵשׁ־	שֶׁבֶר	בְּמִצְרָיִם	יְרִדוּ־	שָׁמָּה	וְשִׁבְרוּ־	לָנוּ
Ve–dedi	işte	duydum	ki	var–	tahıl	Mısır'da	inin–	oraya	ve–satın–alın–	bize
H0559	H2009	H8085		H3426	H7668	H4714	H3381	H8033	H7666	

מִשָּׁם	וְנִחְיֶה	וְלֹא	נָמוּת׃
oradan	ve–yaşayalım	ve–değil	ölelim
H8033	H2421	H3808	H4191

‹‹Mısırda buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz.››

3

וַיֵּרְדוּ	אֲחֵי־	יוֹסֵף	עֲשָׂרָה	לִשְׁבֹּר	בָּר	מִמִּצְרָיִם׃
Ve–indiler	kardeşleri–	Yusuf'un	on	satın–almak–için	tahıl	Mısır'dan
H3381	H0251	H3130	H6235	H7666		H4714

Böylece Yusufun on kardeşi buğday almak için Mısıra gittiler.

4

וְאֶת־	בִּנְיָמִין	אֲחִי	יוֹסֵף	לֹא־	שָׁלַח	יַעֲקֹב	אֶת־	אֶחָיו	כִּי
Ve–	Benyamin'i	kardeşi	Yusuf'un	değil–	gönderdi	Yakup	–	kardeşleriyle	çünkü
H0853	H1144	H0251	H3130	H3808	H7971	H3290	H0854	H0251	

אָמַר	פֶּן־	יִקְרָאֶנּוּ	אָסוֹן׃
dedi	belki–	başına–gelir	felaket
H0559	H6435	H7122	H0611

Ancak Yakup Yusufun kardeşi Benyamini onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu.

5

וַיָּבֹאוּ	בְנֵי	יִשְׂרָאֵל	לִשְׁבֹּר	בְּתוֹךְ	הַבָּאִים	כִּי־	הָיָה	הָרָעָב
Ve–geldiler	oğulları	İsrail'in	satın–almak–için	içinde	–gelenlerin	çünkü–	vardı	–kıtlık
H0935		H3478	H7666	H8432	H0935		H1961	H7458

בְּאֶרֶץ	כְּנָעַן׃
ülkesinde	Kenan'ın
H0776	

Buğday satın almaya gelenler arasında İsrailin oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.

6

וְיוֹסֵף	הוּא	הַשַּׁלִּיט	עַל־	הָאָרֶץ	הוּא	הַמַּשְׁבִּיר	לְכָל־	עַם	הָאָרֶץ
Ve–Yusuf	o	–yönetici	üzerinde–	–ülkenin	o	–satan	tüm–	halkına	–ülkenin
H3130	H1931	H7989		H0776	H1931	H7666	H3605		H0776

וַיָּבֹאוּ	אֶחֵי	יוֹסֵף	וַיִּשְׁתָּחֲווּ־	לוֹ	אַפַּיִם	אָרְצָה׃
ve–geldiler	kardeşleri	Yusuf'un	ve–eğildiler–	ona	yüzleri	yere
H0935	H0251	H3130	H7812		H0639	H0776

Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar.

7

וַיַּרְא	יוֹסֵף	אֶת־	אֶחָיו	וַיַּכִּרֵם	וַיִּתְנַכֵּר	אֲלֵיהֶם
Ve–gördü	Yusuf	–	kardeşlerini	ve–tanıdı–onları	ve–yabancı–gibi–davrandı	onlara
H7200	H3130	H0853	H0251			H0413

וַיְדַבֵּר	אִתָּם	קָשׁוֹת	וַיֹּאמֶר	אֲלֵהֶם	מֵאַיִן	בָּאתֶם	וַיֹּאמְרוּ	מֵאֶרֶץ	כְּנַעַן
ve–konuştu	onlarla	sert	ve–dedi	onlara	nereden	geldiniz	ve–dediler	ülkesinden	Kenan'ın
H1696	H0854	H7186	H0559	H0413	H0370	H0935	H0559	H0776	

לִשְׁבָּר־	אֹכֶל׃
satın–almak–için–	yiyecek
H7666	H0400

Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: ‹‹Nereden geliyorsunuz?›› ‹‹Kenan ülkesinden›› diye yanıtladılar, ‹‹Yiyecek satın almaya geldik.››

8

וַיַּכֵּר	יוֹסֵף	אֶת־	אֶחָיו	וְהֵם	לֹא	הִכִּרֻהוּ׃
Ve–tanıdı	Yusuf	–	kardeşlerini	ve–onlar	değil	tanıdılar–onu
	H3130	H0853	H0251	H1992	H3808	

Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar.

9

וַיִּזְכֹּר	יוֹסֵף	אֶת	הַחֲלֹמוֹת	אֲשֶׁר	חָלַם	לָהֶם	וַיֹּאמֶר	אֲלֵהֶם	מְרַגְּלִים	
Ve–hatırladı	Yusuf	–	–rüyaları	ki	gördü	onlar–hakkında	ve–dedi	onlara	casuslar	
H2142	H3130	H0853	H2472				H0559	H0413	H7270	

אַתֶּם	לִרְאוֹת	אֶת־	עֶרְוַת	הָאָרֶץ	בָּאתֶם׃
sizsiniz	görmek–için	–	zayıflığını	–ülkenin	geldiniz
	H7200	H0853	H6172	H0776	H0935

Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, ‹‹Siz casussunuz›› dedi, ‹‹Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.››

10

וַיֹּאמְרוּ	אֵלָיו	לֹא	אֲדֹנִי	וַעֲבָדֶיךָ	בָּאוּ	לִשְׁבָּר־	אֹכֶל׃
Ve–dediler	ona	hayır	efendim	ve–kulların	geldiler	satın–almak–için–	yiyecek
H0559	H0413	H3808	H0113	H5650	H0935	H7666	H0400

‹‹Aman, efendim›› diye karşılık verdiler, ‹‹Biz kulların yalnızca yiyecek satın almaya geldik.

11

כֻּלָּנוּ	בְּנֵי	אִישׁ־	אֶחָד	נָחְנוּ	כֵּנִים	אֲנַחְנוּ	לֹא־	הָיוּ	עֲבָדֶיךָ	מְרַגְּלִים׃
hepimiz	oğulları	adam–	birinin	biz	dürüst	biz	değil–	oldular	kulların	casuslar
H3605		H0376	H0259	H5168		H0587	H3808	H1961	H5650	H7270

Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst insanlarız, casus değiliz.››

12

לִרְאוֹת׃	בָּאתֶם	הָאָרֶץ	עֶרְוַת	כִּי־	לֹא	אֲלֵהֶם	וַיֹּאמֶר
görmek–için	geldiniz	–ülkenin	zayıflığını	çünkü–	hayır	onlara	Ve–dedi
H7200	H0935	H0776	H6172		H3808	H0413	H0559

Yusuf, ‹‹Hayır!›› dedi, ‹‹Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.››

13

בְּאֶרֶץ	אֶחָד	אִישׁ־	בְּנֵי	אֲנַחְנוּ	וְאַחִים	עֲבָדֶיךָ	עָשָׂר	שְׁנֵים	וַיֹּאמְרוּ
ülkesinde	birinin	adam–	oğulları	biz	kardeşler	kulların	iki	on	Ve–dediler
H0776	H0259	H0376		H0587	H0251	H5650	H6240	H8147	H0559

אֵינֶנּוּ׃	וְהָאֶחָד	הַיּוֹם	אָבִינוּ	אֶת־	הַקָּטֹן	וְהִנֵּה	כְּנָעַן
yok	ve–biri	–bugün	babamız	ile–	–küçük	ve–işte	Kenan'ın
H0369	H0259	H3117	H0001	H0854		H2009	

Kardeşleri, ‹‹Biz kulların on iki kardeşiz›› dediler, ‹‹Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.››

14

אַתֶּם׃	מְרַגְּלִים	לֵאמֹר	אֲלֵכֶם	דִּבַּרְתִּי	אֲשֶׁר	הוּא	יוֹסֵף	אֲלֵהֶם	וַיֹּאמֶר
sizsiniz	casuslar	diyerek	size	söyledim	ki	bu	Yusuf	onlara	Ve–dedi
	H7270	H0559	H0413	H1696		H1931	H3130	H0413	H0559

Yusuf, ‹‹Söylediğim gibi›› dedi, ‹‹Casussunuz siz.

15

אִם־	כִּי	מִזֶּה	תֵּצְאוּ	אִם־	פַּרְעֹה	חַי	תִּבָּחֲנוּ	בְּזֹאת
eğer–	ancak	buradan	çıkarsanız	eğer–	Firavun'un	hayatı–üzerine	sınanacaksınız	bununla
		H2088	H3318		H6547		H0974	H2063

הֵנָּה׃	הַקָּטֹן	אֲחִיכֶם	בְּבוֹא
buraya	–küçük	kardeşiniz	gelirse
H2008		H0251	H0935

Sizi sınayacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız.

16

וְיִבָּחֲנוּ	הֵאָסְרוּ	וְאַתֶּם	אֲחִיכֶם	אֶת־	וְיִקַּח	אֶחָד	מִכֶּם	שִׁלְחוּ
ve–sınansın	tutuklu–kalın	ve–siz	kardeşinizi	–	ve–alsın	birini	aranızdan	gönderin
H0974	H0631		H0251	H0853	H3947	H0259		H7971

מְרַגְּלִים	כִּי	פַּרְעֹה	חַי	לֹא	וְאִם־	אִתְּכֶם	הַאֱמֶת	דִּבְרֵיכֶם
casuslar	ki	Firavun'un	hayatı–üzerine	değilse	ve–eğer–	sizinle	–doğru–mu	sözleriniz
H7270		H6547		H3808		H0854	H0571	H1697

אַתֶּם׃
sizsiniz

Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınayacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.››

17

יָמִים׃	שְׁלֹשֶׁת	מִשְׁמָר	אֶל־	אֹתָם	וַיֶּאֱסֹף
gün	üç	gözetim–altına	–	onları	Ve–topladı
H3117	H7969	H4929	H0413	H0853	H0622

Üç gün onları göz altında tuttu.

18

וַיֹּאמֶר	אֲלֵהֶם	יוֹסֵף	בַּיּוֹם	הַשְּׁלִישִׁי	זֹאת	עֲשׂוּ	וְחְיוּ	אֶת־	הָאֱלֹהִים	אֲנִי
Ve–dedi	onlara	Yusuf	–günde	–üçüncü	bunu	yapın	ve–yaşayın	–	–Tanrı'dan	ben
H0559	H0413	H3130	H3117	H7992	H2063		H2421	H0853	H0430	H0589

יָרֵא׃
korkarım
H3372

Üçüncü gün, ‹‹Bir koşulla canınızı bağışlarım›› dedi, ‹‹Ben Tanrıdan korkarım.

19

אִם־	כֵּנִים	אַתֶּם	אֲחִיכֶם	אֶחָד	יֵאָסֵר	בְּבֵית	מִשְׁמַרְכֶם	וְאַתֶּם	לְכוּ
eğer–	dürüst	sizseniz	kardeşiniz	biri	tutuklu–kalsın	evinde	gözetim–altının	ve–siz	gidin
				H0259	H0631		H4929		H3212
			H0251						

הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם׃
götürün tahıl açlığı–için evlerinizin
H0935 H7668 H7459

Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün.

20

וְאֶת־	אֲחִיכֶם	הַקָּטֹן	תָּבִיאוּ	אֵלַי	וְיֵאָמְנוּ	דִבְרֵיכֶם	וְלֹא	תָמֻתוּ
Ve–	kardeşinizi	–küçük	getirin	bana	ve–doğrulanacak	sözleriniz	ve–değil	öleceksiniz
H0853	H0251		H0935	H0413	H0539	H1697	H3808	H4191

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃
ve–yaptılar– öyle

Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.›› Kabul ettiler.

21

וַיֹּאמְרוּ	אִישׁ	אֶל־	אָחִיו	אָבָל	וְאֲשֵׁמִים	אֲנַחְנוּ	עַל־	אָחִינוּ	אֲשֶׁר
Ve–dediler	adam	–	kardeşine	gerçekten	suçlu	biz	–	kardeşimize	ki
H0559	H0376	H0413	H0251	H0061	H0818	H0587		H0251	

רָאִינוּ	צָרַת	נַפְשׁוֹ	בְּהִתְחַנְנוֹ	אֵלֵינוּ	וְלֹא	שָׁמָעְנוּ	עַל־	כֵּן	בָּאָה
gördük	sıkıntısını	canının	yalvardığında	bize	ve–değil	dinledik	–	bu–yüzden	geldi
H7200		H5315		H0413	H3808	H8085			H0935

אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת׃
üzerimize –sıkıntı –bu
H0413 H2063

Birbirlerine, ‹‹Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz›› dediler, ‹‹Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.››

22

וַיַּעַן	רְאוּבֵן	אֹתָם	לֵאמֹר	הֲלוֹא	אָמַרְתִּי	וְאֲלֵיכֶם	לֵאמֹר	אַל־
Ve–yanıtladı	Ruben	onları	diyerek	değil–mi	söyledim	size	diyerek	değil–
	H7205	H0853	H0559	H3808	H0559	H0413	H0559	H0408

תֶּחֱטְאוּ	בַיֶּלֶד	וְלֹא	שְׁמַעְתֶּם	וְגַם־	דָּמוֹ	הִנֵּה	נִדְרָשׁ׃
günah–işleyin	çocuğa	ve–değil	dinlediniz	ve–ayrıca–	kanı	işte	hesabı–sorulacak
H2398	H3206	H3808	H8085	H1571	H1818	H2009	H1875

Ruben, ‹‹Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı? ›› dedi, ‹‹Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.››

23

וְהֵם֙	לֹ֣א	יָדְעוּ֔	כִּי	שֹׁמֵ֖עַ	יוֹסֵ֑ף	כִּ֣י	הַמֵּלִ֗יץ	בֵּינֹתָֽם׃
Ve–onlar	değil	biliyorlardı	ki	anlıyordu	Yusuf	çünkü	–tercüman	aralarındaydı
H1992	H3808	H3045		H8085	H3130		H3887	H0996

Yusufun konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.

24

וַיִּסֹּ֣ב	מֵעֲלֵיהֶ֗ם	וַיֵּ֫בְךְּ֥	וַיָּשָׁב֮	אֲלֵהֶם֒	וַיְדַבֵּ֣ר	אֲלֵהֶ֔ם	וַיִּקַּ֥ח	מֵאִתָּ֖ם
Ve–döndü	onlardan	ve–ağladı	ve–döndü	onlara	ve–konuştu	onlarla	ve–aldı	aralarından
H5437		H1058	H7725	H0413	H1696	H0413	H3947	H0854

אֶת־	שִׁמְע֑וֹן	וַיֶּאֱסֹר	אֹת֣וֹ	לְעֵינֵיהֶֽם׃
–	Şimon'u	ve–bağladı	onu	gözlerinin–önünde
H0853	H8095	H0631	H0853	

Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından Şimonu alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı.

25

וַיְצַו	יוֹסֵף	וַיְמַלְּאוּ	אֶת־	כְּלֵיהֶם֙	בָּר֔	וּלְהָשִׁ֥יב	כַּסְפֵּיהֶ֖ם	
Ve–emretti	Yusuf	ve–doldurdular	–	kaplarını	tahılla	ve–iade–etmek–için	paralarını	
H6680	H3130	H4390	H0853	H3627		H7725	H3701	

אִישׁ	אֶל־	שַׂקּוֹ	וְלָתֵ֣ת	לָהֶם֮	צֵדָה֒	לַדָּרֶךְ֙	וַיַּעַשׂ	לָהֶ֔ם	כֵּֽן׃
adam	–	çuvalına	ve–vermek–için	onlara	azık	yol–için	ve–yaptı	onlara	öyle
H0376	H0413	H8242	H5414		H6720	H1870			

Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra

26

וַיִּשְׂאוּ	אֶת־	שִׁבְרָם	עַל־	חֲמֹרֵיהֶם	וַיֵּלְכוּ	מִשָּׁם׃
Ve–yüklediler	–	tahıllarını	–	eşeklerine	ve–gittiler	oradan
H5375	H0853	H7668		H2543	H3212	H8033

buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.

27

וַיִּפְתַּח	הָאֶחָד	אֶת־	שַׂקּוֹ	לָתֵת	מִסְפּוֹא	לַחֲמֹרוֹ	בַּמָּלוֹן	וַיַּרְא	אֶת־
Ve–açtı	–biri	–	çuvalını	vermek–için	yem	eşeğine	–handa	ve–gördü	–
	H0259	H0853	H8242	H5414	H4554	H2543	H4411	H7200	H0853

כַּסְפּוֹ	וְהִנֵּה־	הוּא	בְּפִי	אַמְתַּחְתּוֹ׃
parasını	ve–işte–	o	ağzındaydı	çuvalının
H3701	H2009	H1931	H6310	H0572

Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu.

28

וַיֹּאמֶר	אֶל־	אֶחָיו֙	הוּשַׁ֣ב	כַּסְפִּ֔י	וְגַ֖ם	הִנֵּה	בְּאַמְתַּחְתִּ֑י	וַיֵּצֵ֣א
Ve–dedi	–	kardeşlerine	iade–edildi	param	ve–ayrıca	işte	çuvalımdaydı	ve–çıktı
H0559	H0413	H0251	H7725	H3701	H1571	H2009	H0572	H3318

לִבָּם	וַיֶּחֱרְדוּ֙	אִישׁ	אֶל־	אָחִיו֙	לֵאמֹ֔ר	מַה־	זֹּ֣את	עָשָׂה	אֱלֹהִ֔ים	לָנוּ׃
yürekleri	ve–titrediler	adam	–	kardeşine	diyerek	ne–	bu	yaptı	Tanrı	bize
	H2729	H0376	H0413	H0251	H0559	H4100	H2063		H0430	

Kardeşlerine, ‹‹Paramı geri vermişler›› diye seslendi, ‹‹İşte torbamda!›› Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, ‹‹Tanrının bize bu yaptığı nedir?›› dediler.

29

כָּל־	אֶת	לוֹ	וַיַּגִּידוּ	כְּנָעַן	אַרְצָה	אֲבִיהֶם	יַעֲקֹב	אֶל־	וַיָּבֹאוּ
tüm–	–	ona	ve–anlattılar	Kenan'ın	ülkesine	babalarına	Yakup'a	–	Ve–geldiler
H3605	H0853		H5046		H0776	H0001	H3290	H0413	H0935

לֵאמֹר׃	אֹתָם	הַקֹּרֹת
diyerek	onlara	–olanları
H0559	H0853	

Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar:

30

אֶת־	כְּמִרַגְּלִים	אֹתָנוּ	וַיִּתֵּן	קָשׁוֹת	אִתָּנוּ	הָאָרֶץ	אֲדֹנֵי	הָאִישׁ	דִּבֶּר
–	casuslar–gibi	bizi	ve–koydu	sert	bizimle	–ülkenin	efendisi	–adam	konuştu
H0853	H7270	H0853	H5414	H7186	H0854	H0776	H0113	H0376	H1696

הָאָרֶץ׃
–ülkeyi
H0776

‹‹Mısırın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı.

31

מְרַגְּלִים׃	הָיִינוּ	לֹא	אֲנַחְנוּ	כֵּנִים	אֵלָיו	וַנֹּאמֶר
casuslar	olduk	değil	biz	dürüst	ona	Ve–dedik
H7270	H1961	H3808	H0587		H0413	H0559

Ona, ‹Biz dürüst insanlarız› dedik, ‹Casus değiliz.

32

אֶת־	הַיּוֹם	וְהַקָּטֹן	אֵינֶנּוּ	הָאֶחָד	אָבִינוּ	בְּנֵי	אַחִים	אֲנַחְנוּ	עָשָׂר	שְׁנֵים־
ile–	–bugün	ve–küçük	yok	–biri	babamızın	oğulları	kardeşler	biz	iki	on–
H0854	H3117		H0369	H0259	H0001		H0251	H0587	H6240	H8147

כְּנָעַן׃	בְּאֶרֶץ	אָבִינוּ
Kenan'ın	ülkesinde	babamız
	H0776	H0001

Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.›

33

אֲתֶם	כֵּנִים	כִּי	אֵדַע	בְּזֹאת	הָאָרֶץ	אֲדֹנֵי	הָאִישׁ	אֵלֵינוּ	וַיֹּאמֶר
sizsiniz	dürüst	ki	bileceğim	bununla	–ülkenin	efendisi	–adam	bize	Ve–dedi
			H3045	H2063	H0776	H0113	H0376	H0413	H0559

וָלֵכוּ׃	קְחוּ	בָּתֵּיכֶם	רַעֲבוֹן	וְאֶת־	אִתִּי	הַנִּיחוּ	הָאֶחָד	אֲחִיכֶם
ve–gidin	alın	evlerinizin	açlığı–için	ve–	yanımda	bırakın	–birini	kardeşiniz
H3212	H3947		H7459	H0853	H0854	H3240	H0259	H0251

‹‹Ülkenin yöneticisi, ‹Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim› dedi, ‹Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün.

34

אַתֶּם	מְרַגְּלִים	לֹא	כִּי	וְאֵדְעָה	אֵלַי	הַקָּטֹן	אֲחִיכֶם	אֶת־	וְהָבִיאוּ
sizsiniz	casuslar	değil	ki	ve–bileceğim	bana	–küçük	kardeşinizi	–	Ve–getirin
	H7270	H3808		H3045	H0413		H0251	H0853	H0935

תִּסְחָרוּ׃	הָאָרֶץ	וְאֶת־	לָכֶם	אֶתֵּן	אֲחִיכֶם	אֶת־	אַתֶּם	כֵּנִים	כִּי
ticaret–yapacaksınız	–ülkede	ve–	size	vereceğim	kardeşinizi	–	sizsiniz	dürüst	ki
H5503	H0776	H0853		H5414	H0251	H0853			

Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.› ››

35

בְּשַׂקֹּו	כַּסְפּוֹ	צְרוֹר־	אִישׁ	וְהִנֵּה־	שַׂקֵּיהֶם	מְרִיקִים	הֵם	וַיְהִי
çuvalındaydı	parasının	kesesi–	adam	ve–işte–	çuvallarını	boşaltırken	onlar	Ve–oldu
H8242	H3701		H0376	H2009	H8242	H7324	H1992	H1961

וַיִּרְאוּ׃	וַאֲבִיהֶם	הֵמָּה	כַּסְפֵיהֶם	צְרֹרוֹת	אֶת־	וַיִּרְאֹּו
ve–korktular	ve–babaları	onlar	paralarının	keselerini	–	ve–gördüler
H3372	H0001	H1992	H3701		H0853	H7200

> Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı.

36

אֵינֶנּוּ	וְשִׁמְעוֹן	אֵינֶנּוּ	יוֹסֵף	שִׁכַּלְתֶּם	אֹתִי	אֲבִיהֶם	יַעֲקֹב	אֲלֵהֶם	וַיֹּאמֶר
yok	ve–Şimon	yok	Yusuf	çocuksuz–bıraktınız	beni	babaları	Yakup	onlara	Ve–dedi
H0369	H8095	H0369	H3130		H0853	H0001	H3290	H0413	H0559

כֻּלָּנָה׃	הָיוּ	עָלַי	תִּקָּחוּ	בִּנְיָמִן	וְאֶת־
hepsi	oldu	üzerime	alacaksınız	Benyamin'i	ve–
H3605	H1961		H3947	H1144	H0853

> Yakup, ‹‹Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz›› dedi, ‹‹Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamini götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim.››

37

לֹא	אִם־	תָּמִית	בָּנַי	שְׁנֵי	אֶת־	לֵאמֹר	אָבִיו	אֶל־	רְאוּבֵן	וַיֹּאמֶר
değil	eğer–	öldür	oğlumu	iki	–	diyerek	babasına	–	Ruben	Ve–dedi
H3808		H4191		H8147	H0853	H0559	H0001	H0413	H7205	H0559

אֵלֶיךָ׃	אֲשִׁיבֶנּוּ		וַאֲנִי	יָדִי	עַל־	אֹתוֹ	תְּנָה	אֵלֶיךָ	אֲבִיאֶנּוּ
sana	geri–getireceğim–onu		ve–ben	elime	–	onu	ver	sana	getirirsem–onu
H0413	H7725		H0589	H3027		H0853	H5414	H0413	H0935

> Ruben babasına, ‹‹Benyamini geri getirmezsem, iki oğlumu öldür›› dedi, ‹‹Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.››

38

נִשְׁאָר	לְבַדּוֹ	וְהוּא	מֵת	אָחִיו	כִּי־	עִמָּכֶם	בְּנִי	יֵרֵד	לֹא־	וַיֹּאמֶר
kaldı	yalnız	ve–o	öldü	kardeşi	çünkü–	sizinle	oğlum	inecek	değil–	Ve–dedi
H7604	H0905	H1931	H4191	H0251				H3381	H3808	H0559

שֵׂיבָתִי	אֶת־	וְהוֹרַדְתֶּם	בָּהּ	תֵּלְכוּ־	אֲשֶׁר	בַּדֶּרֶךְ	אָסוֹן	וּקְרָאָהוּ
ak–saçlarımı	–	ve–indirirsiniz	onda	gideceğiniz–	ki	–yolda	felaket	ve–başına–gelirse
H7872	H0853	H3381		H3212		H1870	H0611	H7122

שְׁאוֹלָה׃	בְּיָגוֹן
ölüler–diyarına	kederle
H7585	H3015

> Ama Yakup, ‹‹Oğlumu sizinle göndermeyeceğim›› dedi, ‹‹Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.››